

i Vestjylland, Redaktør Sundbo i Esbjerg, rejste rundt til de politiske Møder, derovre og oplyste med megen Varme og i det hele paa en fortrinlig Maade, at det radikale Venstre her paa Rigsdagen ikke var et Haar mere demokratisk end Venstre-reformpartiet. Det ærede Medlems Partifælle havde naturligvis Ret i denne Betragtning, men det forekommer mig, at den stemmer lidet med de Udtalelser, vi have hørt herinde, hvoraf vi se, at det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) ere uadskillelige gode Venner. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Valget i Ribe. Ganske vist fik de radikale ikke saa faa Stemmer, men jeg tror dog heller ikke, man fra deres Side skal være saa overdrevent glad netop ved dette Valg, thi jeg tror, det var en ret uensartet Styrke, de der havde faaet samlet.

Det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) holdt forleden en meget agitatorisk Tale, naturligvis til Socialismens Pris, en Tale, som vi have hørt Hundreder af Gange før ude paa de forskellige Valgmøder. Han følte sig særlig foranlediget til at fremkomme med denne Tale derved, at Reformpartiets Ordfører havde pirket en lille Smule ved den socialistiske Stat, og det er jo noget, som de Herrer holde saa grumme lidt af. Det forekommer mig, at de Herrer Socialdemokrater spasere rundt med den socialistiske Stat som en tilsløret Dame, hvis Slør man aldrig maa lette for at se, hvad det er for et Gespenst, som skjuler sig derunder. Naturligvis kan man ikke forlange af de Herrer, at de i alle Enkeltheder skulle udforme, hvorledes den socialistiske Stat skal være, men visse Spørgsmaal kan man dog forlange Oplysning om. Man ser, at de paa deres Program have den Sætning, at al Produktion skal gaa over til Staten. Det vilde derfor være rimeligt, om man fik en lille Smule Oplysning om, hvorledes de have tænkt sig, at alle disse store Ting skulde ordnes, f. Eks. med Hensyn til Jorden. De ville jo ikke alene ekspropriere Jorden, men ogsaa Maskiner og alt, hvad dertil hører, kort sagt alt. Naar de saa stærkt kritisere det nuværende Samfund, forekommer det mig, at der er god Grund for os til at spørge, hvorledes de have tænkt sig, det skal være i den socialistiske Stat. Den Udtalelse, som de gentagne Gange ere komne med, at den socialistiske Stat skal være en organisk Udvikling af det nuværende Samfund, er jo i

Virkeligheden ikke andet end en Frase, thi at Samfundet udvikler sig, have vi set i Løbet af en Række Aar under de forskellige Ministerier. For tyve Aar siden var Samfundet i Virkeligheden knap, som det nu er, og hver eneste ny Lov, som vedtages af Rigsdagen, bidrager jo paa en vis Maade til, at Samfundet omdannes. Det forekommer mig derfor, at den anførte Udtalelse kun er en Frase, og at denne Udvikling ikke har ret meget at gøre med Socialisme.

Der er paa Landbrugsministeriets Budget et enkelt Punkt, som jeg havde Lyst til at sige et Par Ord om, nemlig de 90,000 Kr., som staa opførte til Præmier og Rejseunderstøttelser til Husmænd. Jeg erkender, at Rigsdag og Regering altid have været lydhøre overfor de Krav, som ere fremkomne fra Husmændenes Side, og jeg indrømmer, at 90,000 Kr. er et ikke ringe Beløb til denne Sag, men jeg har som Formand for en Landboforening ovre i det sydvestlige Jylland i den sidste Tid erfaret, at det i Virkeligheden er for lille, og jeg tror, det efterhaanden i Tidens Løb maa forhøjes. Sagen er nemlig den, at man med Hensyn til denne Præmiering er ved at komme ind paa en anden Fremgangsmaade end den hidtil anvendte.

Hidtil har det været saaledes, at man har præmieret de Husmandsbrug, som vare de bedste, og det er der intet at sige til, det er fuldstændig korrekt. Men ved Siden deraf ere vi i de allerfleste Landboforeninger komne ind paa at give betingede Præmier, det vil sige, at i Virkeligheden giver man ikke Præmien til Folk, som ere naaede saa forfærdelig vidt, men man giver en Hjælp til Folk, for at de kunne sætte deres Bedrift i bedre Skub, med Møddinghus og Ajlekumme o. s. v. Man giver ganske smaa Beløb, for at Folk kunne faa Raad til at faa de Ting, som ere nødvendige for at kunne drive et rentabelt Landbrug.

Nu har jeg indset, at efterhaanden som vi ere komne ind paa disse betingede Præmier, slaa de Penge ikke til, som staa til vor Raadighed, og jeg vil derfor henstille til den høje Rigsdag, at vi forhøje Summen, efterhaanden som vi anse det for at være nødvendigt. Der ligger paa Rigsdagens Bord adskillige Lønningslove, og alle, der have udtalt sig om dem, have erklæret sig villige til at være med til at forhøje Lønningerne for de mindre velstillede Embedsmænd og Funktionærer. Det ere vi alle